

CIRKUSZI AKROBATIKA

Alaputatási és szakmódszertani periodika

Az Egyesület vezetősége a Jubileumi esztendőben*

Írta: Rittka Ferenc, a „Magyarországi Artista Egyesület” titkára

Huszonöt év! Egy generáció! A régi alakok letűntek az élet színpadáról. Újak jöttek, akik a dicső elődök nyomdokain haladva, megkoronázzák a művet, melynek alapját a jövőbe látó nagyapák vetettek meg. Nőtt, nőtt, egyre nőtt, hogy kiterjessze áldó hatását a méltatlan unokákra. Amit elfelejtettek az ő apáik, annak a hiányát ne érezzék az utánuk jövők. Ne legyenek kitéve a rettentő gondolatnak, mely bénítólag hat a lelkekre, - hogy mi lesz velük késő öregségükre, ha kihull kezükből a fegyver, mellyel a mindennapi kenyeret megkeresték: kitéve a könyörületes emberek jóindulatának, melyet a jótéteményt gyakorló felebarát akármilyen érzéssel ad, mégis csak alamizsna! Hanem biztos alap, melyre támaszkodva, azzal a nyugodt tudattal haladhassanak napról-napra a sír felé, hogy öregségük nincs kitéve senki irgalmának: hanem a becsületes munkával eltöltött élet gyümölcseit aratják akkor, mikor csak szemlélői már az emberek nagy tülekedésének a mindennapi kenyéréért.

Ez a tudat önt bizalmat, tetterőt lankadó, hanyatló pályatársainknak az élet nagy küzdelmeihez. Ez az őserő, mely ösztönzi a haladáshoz, vagy enyhíti a sebet, amelyet a sikertelenség polyp karjai erőtléntenek meg.

Csakis ez lebegett egyesületünk alapítóinak szeme előtt, mikor elhatározták, hogy a kávéházi törzsasztal vendégei egyesületbe tömörüljenek. Becsülettel, önzetlenül gondolkodtak, tisztára az aggság fenyegető réme lebegett szemeik előtt.

A mai nemzedék méltó akar lenni dicső alapítóihoz. Megmutatjuk, hogy a mag, melyet elvetettek, megfogant és terebélyes tölggyé nőtt, melynek egyhetadó árnyékában pihenni térhetnek majd a pályatársak, ha elérkezik annak ideje.

A jubiláris választmány csupa öntudatos, emelkedett lelkű, intelligens artista, akiknek ügybuzgalma garancia, hogy jó kezekbe van letéve az egyesület jövője, s a megkezdett mesgye az ő biztos vezetésük alatt széles országúttá fejlődik, ahol mindenkinek lesz helye, ha rálépett.

A számvizsgálók szigorúan ügyelnek arra, hogy semmiféle túlterhelés ne érhesse az egyesületet, mivel minden hónapban a legkérlelhetlenebb szigorral vizsgálják meg a könyveket.

A gazda a legkellemesebb ember a társas érintkezésben és hatásos szigorúsággal és határtalan előzékenységgel áll készséggel minden tag rendelkezésére.

A pénztáros, mint Szent Péter a mennyország kulcsait, úgy tartja ő is folyton kezeiben a pénztárét, és kínos kényszerűséggel nyúl bele azért, hogy valamit kiadjon belőle. Méltó társa ebben a rideg munkában az ellenőr, aki teljesen a pénztáros hatása alatt áll.

A titkárok, az egyik a lap szerkesztője, a másik az irodából a hatóságokhoz intézett beadványok és ezzel kapcsolatos dolgok intézője, az elnök intencióinak megtestesítője, mivel minden szellemi munka az ő útmutatásai szerint és annak megfelelőleg kerül illetékes helyre.

A két alelnök, régi érdemes munkása az egyesületnek, akik igazán önzetlenül, minden anyagi érdektől menten, tisztán az egyesület iránt érzett szeretetükből végzik évek hosszú sora óta nehéz munkájukat s ezért legtöbbször bizony nem megérdemelt elismerés, hanem néhány akarnok részéről méltatlan gáncs éri őket.

Az ügyvezető igazgató az egész világ artista társadalmában elismert nevet vívott ki magának nemcsak mint artista, hanem mint egyesületi szakember, aki nem egy olyan kérdésben döntött véleményével, amely súlyos bonyodalmakat idézett volna elő, ha szaktudása nem találja meg mindenkor a helyes megoldást. Fáradhatatlan munkás és egész idejét az egyesületnek szenteli.

Az elnök. Ennél a szónál meg kell állani egy pillanatra. Neve annyira összeforrt az egyesület felvirágzásával, hogy ezt külön nem méltatni a legnagyobb igazságtalanság volna részünkről, hogy legalább ezzel némileg lerójjuk azt a nagy tartozásunkat, mellyel neki adósai vagyunk. Az ő munkássága iránt kell, hogy elismeréssel viseltessék még az is, aki csupán szemlélője volt annak a nagy átalakulási folyamatnak, amely az ő vezetése óta az egyesület úgy belső, mint külső életében lefolyt.

Korán elhunyt Gyárfás Dezső, felejthetetlen elnökünk hozta az egyesületbe számvizsgálónak. Itt csakhamar kitűnt ebbeli nagy talentumával. Rövidesen alelnöke lett az egyesületnek, s mint ilyen egy évig működött Gyárfás mellett.

Szeretett Gyárfás kora halálával az egyesület vezetősége – bölcsen – őt választotta meg elnökének, mivel meglátta benne azt az embert, akinek talentuma és tudása a legfőbb garancia volt arra, hogy az ő irányításával az egyesület végre a helyes úton fog járni. Hogy milyen kitűnő érzékkel választottak, csakhamar igazolást nyert. Az ő erős kezének és roppant szervező erejének köszönhetjük, hogy ma minden ember a helyén van. Vaskezekkel markolt bele az egyesület életébe. Éles szemével rögtön meglátta, ki hova való és mindenkinek megszabta működési körét, ettől eltérni senkit sem engedett. A Gyárfás Dezső segélyalap megteremtése, mely már sok embert mentett meg a kétségbeeséstől és nagyon sok könnyet törölt le szenvedő pályatársaink szeméről – szintén az ő eszméje volt.

A jegypótfillérek megteremtésével, s ezzel a nyugdíjalap létesítésével feltette művére a koronát. Annyi álom, ábránd, remény valósult meg ezzel a hihetetlen ténnyel, hogy elképzelni is merész. Íme az elődök beteljesedett óhaja! Amiért az egészet elképzelték, amiért fáradtak, dolgoztak, lelkesedtek, az eszme valóra vált az ige testet öltött. S ő most, hogy megalkotta élete nagy művét, mint egy új Catalina félreáll, lemond elnöki tisztéről és a nyugdíjgyesület elnöke lesz, mely teljesen külön és függetlenül működik majd az egyesülettől...

Fájó szívvel válunk meg az elnöktől, aki aránylag rövid működése alatt naggyá, hatalmassá és becsültté tette az egyesületünket.

Az eddig elért eredmények dacára még rengeteg munka vár a vezetőségre. A háború és az azt követő forradalmak bennünket is megráztak, sőt majdnem rombadöntöttek.

El kellett takarítani a romokat és sürgősen hozzá kellett látni az építés munkájához, amit még nem fejeztünk be. Nagyon sok félig kész épületünk van, amelynek még hiányzik a teteje.

A vezetőség a kari megbecsülés és kartársi együttérzés gyönyörű eszméjétől vezérelve, féltő gonddal örködik a tagok nemcsak anyagi érdekei, hanem erkölcsi helyzete fölött is.

Amint az egyesület minden erejével megvédi tagjainak anyagi érdekeit a szerződöttő igazgatósággal szemben, épp úgy megköveteli, hogy a tag minden tekintetben feleljen meg vállalt kötelezettségeinek és magánéletében, erkölcsében is föltétlenül méltó legyen ahhoz, hogy helyet foglaljon az artistavilágban.

Nem akarunk alárendelt szerepet játszani nemzetünk életében, hanem minden törekvésünk, minden gondolatunk azt célozza, hogy a magyar artistának méltó helyet biztosítsunk a társadalomban.

A nyugdíjintézet megteremtésével mentesítjük tagjainkat öregségükre, munkaképtelenségük esetére a

kenyérgondoktól.

De át van hatva a vezetőség attól a gondolattól is, hogy nemcsak az aggkori ellátásról kell gondoskodnia, hanem a munka közben ért betegség vagy baleset esetén is megfelelő segítséget kell nyújtania. A közel jövő terveihez tartozik a szanatórium-egyesület fölállítása is a Magyarországi Artista Egyesület kebelében.

Tudjuk jól, hogy betegségnek, balesetnek minden ember ki van téve, azt is tudjuk, hogy a mai súlyos gazdasági és kereseti viszonyok mellett az orvos és gyógyszer rengeteg összegbe kerül. Ha esetleg műtétre van szükség, az pedig egyenesen megfizethetetlen.

Az egyesület a műtétre szoruló tagjait elsőrendű szanatóriumokban akarja elhelyezni, betegség esetén pedig nekik és családtagjaiknak ingyen orvost és gyógyszert kíván rendelkezésre bocsájtani.

Ezzel a rövid utalással is jelezni kívánjuk, hogy a vezetőség szíve a helyén van.

Pirkad már a hajnal! Látom, amint az áldó nap egyre szélesebbre terjeszti sugarait a nagy magyar rónára. A horizont alatt egy kis ember áll, aki csupa energia. Mint új Toldi Miklós, hatalmas számrudat tart s meg sem rezzen a számok rengeteg erdeje vaskezében. Körülötte hatalmas emberraj, amint tárja feléje áldólag karjait.

A nap magasan ragyog az égen, átöleli sugaraival az egységes nagy Magyarországot, melynek hatalmas körvonalai védőleg terjednek szét a dolgozó, munkálkodó emberek tömegén.

Az Isten áldása kísérjen Téged és művedet, hogy azzá legyen, amilyennek alkotói akarták és amilyennek indul első útján az újjászületés hajnalán!

A MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET ELNÖKSÉGE ÉS TISZTIKARA

Rott Sándor, díszelnök – Szabolcs Ernő, elnök – Sándor József, alelnök – Novák Mihály alelnök – Roland Róbert, ügyvezető-igazgató – Dr. Lukács Móric, ügyész – Kovács Andor, titkár – Mach Zsigmond, pénztáros – Rittka Ferenc, titkár – Békásy Jenő, ellenőr – Seidl Albert, gazda – Szentiványi Kálmán, számvizsgáló – Wiedmayer Fred, számvizsgáló – Fehér Gyula, számvizsgáló.

A MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET VÁLASZTMÁNYA

Bocskay Béla, Dóri Ervin, Frohberg Oszkár [Kletzer], Geiger Izsó, Gruics Károly, Iványi Dezső, Kassay István, Mach Lázár, Muha Ferenc, Nagy Jenő, Nádasi Károly, Radó Sándor, Salamon Béla, Sári Sz. Károly, Simay Ede, Szűcs Laci, Tamási W. József, Vajdafi József, Vidos Jenő, Weisz Ignác

* Békásy Jenő és Seidl Albert (szerk.) *Jubileumi Album 1897-1922* Kiadja a Magyarországi Artista Egyesület 25 éves fennállásának emlékére (27-28. o.)